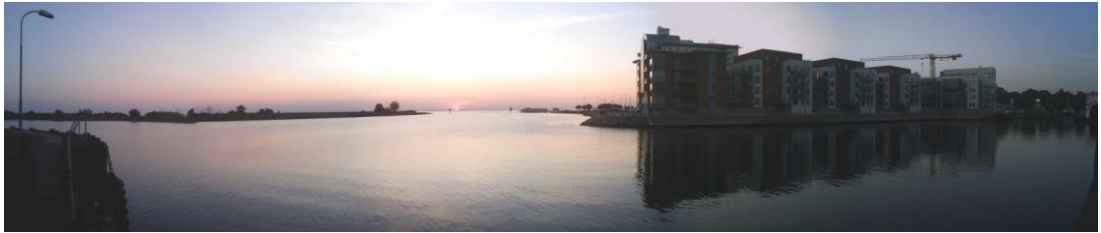
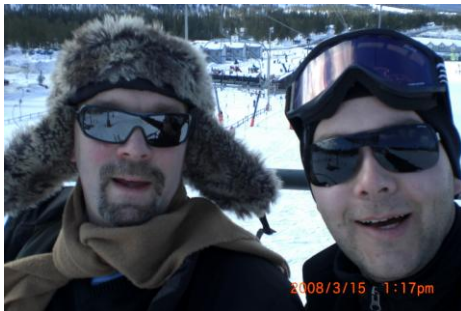

Gode läsare!

Det är nu fjärde gången som årskrönika skrivs här i Landskrona, denna gång kanske inte fullt så efterlängtd som tidigare. Med det menar jag inte att Ni gode läsare skulle ha tappat intresset för familjens göromål, absolut inte! Anledning till denna min misstanke att nyfikenheten i år inte är lika stor som tidigare, är helt enkelt att många av Er redan har stillat sin nyfikenhet genom att regelbundet besöka klintonberg.net, och kanske rent av också prenumererar på nyhetsbrevet. Ni vet således redan det mesta om vårt år, därför får nyårsbrevet anno 2008 en mer sammanfattande, än som tidigare år, redovisande karaktär.

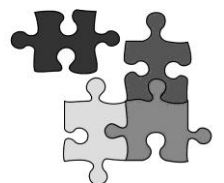

Ska man kort sammanfatta det gångna året kan man säga att det gått i resornas och de sanitära bekvämlighetsinrättningarnas tecken. Far började året med att i stor stil och under muntert visslande riva ut badrummet på nedre botten. Övriga familjemedlemmar följde fars ivriga arbeten med viss skepsis, muttrandes något om att andra familjer minsann anlitar hantverkare för dylikt arbete. Detta bekom dock inte far nämnvärt, han vet såväl som någon att bra karl reder sig själv. Fast förvissad om riktigheten i denna devis fortskred så arbetena, till en början med god, om än med tiden något avtagande intensitet. Nu firar renoveringsarbetena snart ettårsjubileum, men som far brukar säga för att gaska upp damerna i den stundom ganska långa kön till badrummet på andra våning, ”den som väntar på något gott väntar aldrig för länge”. Nu är emellertid arbetenas slutförande närmare än någonsin och egentligen väntar vi bara på att ortens rörmockare ska nedlåta sig till att hörsamma vår trägna önskan om att få rörmontaget i vårt nya fina badrum undanstökat.

Kanske har bristen på sanitär bekvämlighet lockat till årets myckna resande i lika stor utsträckning som nyfikenhet på världen? Nåväl, det kan vara hur det vill med den saken, men ett imponerande jagande runt Sveriges och jordens alla hörn har i varje fall präglad det gångna året. Under vintern och den tidiga våren tvingades far av tjänsten att vinka adjö till sin familj. Först styrdes kosan mot Sälenfjällen där det kursades och konfererades under några intensiva dagar. Även om avsikten

med resan var arbete, blev det naturligtvis en del tid över till att ”klämma lagg”. Det sägs att den största faran i de svenska fjällen talar danska eller skånska. Eftersom jag hade en av mina skånska kollegor med mig på resan och då det dessutom var första gången som han stod på ett par lagg kan jag bekräfta riktigheten av denna utsaga. Pierre (som min kollega heter) nötte textilbromsen flitigt och stod stundom på näsan i nederbörden med sådan intensitet att det tedde sig onödigt för honom att överhuvudtaget resa sig mellan rovorna.

Efter denna konferensresas avslutande ställdes så omedelbart kosan mot Island och Reykjavik. För den intresserad finns det såväl bilder som en film från denna resa på klintonberg.net.

Efter hemkomsten från sagorna och myternas ö var tiden knapp för att ånyo packa om resväskorna, denna gång var det Egypten som utgjorde resans destination. En hel vecka tillsammans med hela familjen! En härlig vecka fylld av lika mycket sol och salta bad som prutande och tedrickande i diverse ”ärliga” arabers salustånd. Visst är det kuriöst men i längden lite jobbigt med vetskapen om att alla ”locals” är ute efter en enda sak, och det är att blåsa sin kund så mycket som möjligt. Emellertid blev vi efter några dagar ganska duktiga på prutandets konst och vi fann snart att den gamla hederliga devisen om att anfall är bästa försvar stämde bra även här. Därför har undertecknad i sin godhet och allvishet nedtecknat följande guide i ämnet ”Så fredar du dig mot försäljare i Arabien”!

(Till dig gode läsare som icke hava intresse i, eller rent av anser dig till fullo behärska orientalistisk affärskonst ger jag rådet att överhoppa hela det följande kursiverade stycke.

Försäljarnas taktik är att med sitt offer inleda ett samtal och därmed snärja sin potentiella kund med inställsamma frågor som den artige nordbon har svårt att värja sig från. Undertecknad utgjorde naturligtvis ett eftertraktat villebråd, flanerande strandpromenaden fram, flankerad av familjens fyra sköna damer. Var tionde meter utspelade sig därför följande scenario:

En försäljare närmar sig och utbrister.

- Hello, Sir
- God afternoon, svarar far artigt
- Schwatts your najm?
- My name is Sverker.
- Ohh, Schverke! Schwere you from?
- I am from Sweden.
- Åhhh, "Sverje", I love "Sverje"
- Is this your wonderful daughter (pekar lismande på min fru Eva)?
- No, this is my vife Eva.
- Ohhh wonderful, lovely, I give you twenty camels!

Vid det här laget var man redan inföst i hans affär, där man fick sitta i hettan och sippa på en kopp the. Det hela avslutades som regel med att man efter en dryg halvtimme återigen stod på gatan, nu berikad med en kitschig souvenir eller något annat oanvändbart som man betalt alldeles för mycket för – man var blåst!

Eftersom vi inte ville spendera hela vår semester på hotellrummet eller i sunkiga souveniraffärer insåg vi att något behöver göras. Det var då vi utformade "anfallsstrategin". Det kunde gå till enligt följande:

När en affärsidkande orientalistisk gentleman närmade sig med siktet inställt på oss gick vi till gemensam och bred attack! Istället för att försöka komma undan gick far nu till omedelbart anfall genom att fixera försäljaren med blicken, lyfta artigt på "smulan" och säga!

- Good afternoon Mr, whats your name?

Redan här var försäljaren berövad initiativet och därmed bragd ur fattning.

- Ehh, my name, Sir...?
- Yes, you have a name, right...?
- Of course Sir, my name is Mohamed (alla hette Mohamed).
- Hello Mohamed, nice to meet you. Where do you come from?
- Ehhh.. I come from... from... here...
- Mohamed, you are a lucky man, living in these paradise!
- Ehhh...

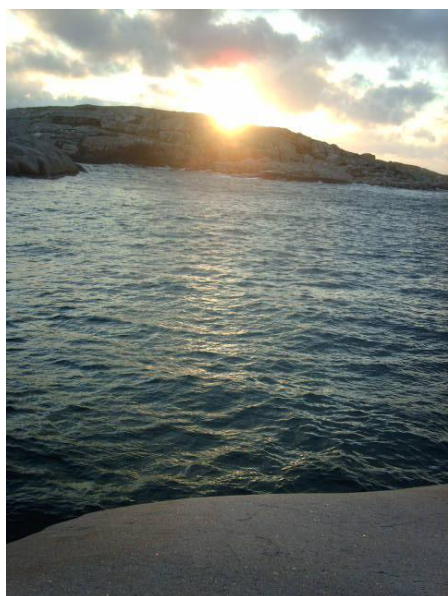
I detta skede var överläget totalt och det var dags att sätt in nådastöten. Det gick till så att man lutade sig förtroligt fram mot den lokale näringsidkaren samtidigt som man med låg röst framväste:

- Mohamed, don't tell your friends but you are my favorite salesman, I will let you know if there is anything I want to buy. Very nice talking to you Mr Mohamed, have a nice day.

Därefter var bataljen över och vi kunde tåga vidare längs strandpromenaden. Kvar stod försäljaren – blåst!

Nåväl resan avlöpte väl och vi fick trots allt en god chans att vila upp oss ordentligt och ”ladda batterierna” med sol, bad och snorkling. Det senare var helt fantastisk, som att snorkla i ett akvarium!

Vill du se mer från resa till Egypten finns det en film i vårt ”Galleri” på klintonberg.net.

Åter hemkomna och efter en tid av vardag och arbete kom så sommar och semester. Den tillbragtes mestadels i Skåne. Varför resa någonstans? Skåne på sommaren är underskönt! En del mindre resor blev det dock, bland annat till Hållö, strax utanför Smögen i Bohusläns skärgård. I kåseriet ”[Mon Cousiné tänder fyr](#)” kan du bland annat läsa mer om vår vecka på denna undersköna ö.

Även om undertecknad är lite hemkär om sommaren hindrade det inte Eva från att åka den traditionella resan med ”latinflickorna” till Rom. Dessa resor har sitt ursprung i Evas ungdom och förkovran i såväl det latinska språket som det antika Rom. Så här tjugo år senare gör ”latinflickorna” fortfarande sina resor till Rom men av reseskildringen att döma tror jag att antikens kultur numera får stå tillbaka en aning för ett mer nutidsorienterat botaniserande bland kulinariska upplevelser och shopping. Bilder från resan finns i vårt [bildgalleri](#) på hemsidan.

Även Ellen passade på att göra en liten sommartripp, denna gång till Mallorca där hon har kamrater som arbetar. En vecka med sol, bad och nöjen passade Ellen utmärkt och tro det eller ej, men hon verkade faktiskt mer utvilad när hon kom hem än vad hon var när hon for. Även från denna resa finns det en del bilder i vårt [galleri](#).

Vi får inte heller glömma att berätta om Ellens vinterresa till London. Ellen ville se London och hängde därför med några kompisar på en weekendresa. Eftersom det var lite skralt med den unga damens finansiella status fick situationen räddas med ett tvillingort till fars Amex. Jag kan garantera att jag fick svälja hårt flera gånger då fakturan, tjock som en Elloskatalog, damp ner i vår brevlåda. Nåja roligt lär hon ha haft i varje fall!

En av årets mer spektakulära resehändelser var Agnes resa till Kina. Hennes skola ordnar en hel del resor till olika avlägsna platser och när det blev dags för den årliga Kinaresan var Agnes en av de ca 25 elever som fick möjlighet att följa med. Där varvades besök på olika företag med diton på så väl finansiella som kulturella institutioner. Tyvärr har vi trots ivriga påtryckningar inte lyckats få fram särskilt mycket bildmaterial från denna resa som omfattade såväl Hong Kong

som Shanghai, Bejing och Kinesiska muren, men för den intresserade är resan dokumenterad i en [resedagbok](#) på Internet.

Under senhösten fick Eva, Tilda och jag också möjlighet att besöka en gammal och god vän i Italien. ”D.G” med familj tog emot oss på det alldeles egna smultronstället (olivstället?) ”Casa Oliva” strax utanför Poggio Mirteto ca 6 mil norr om Rom. En underbar resa där vi under några dagar fick prova på olivbondens hårda vardag. Självklart gjorde vi också ett snabbbesök i Rom där Eva vant guidade oss fram mellan antika sevärdheter varvat med mera nutida diton. Det var mitt första besök i Italiens sköna land och jag måste säga att jag föll pladask för dess fantastiska charm i allmänhet och den goda maten och vinet i synnerhet.

Vi hyrde en bil där och helt klart är att om min italienska inte varit så ”krattig” hade jag nog kraftigt övervägt att bosätta mig där. I vart fall hade de oomkullrunkeligen haft nytta av en svensk trafiksäkerhetsarbetare! Även från denna resa finns såväl bilder som en liten film att beskåda i [galleriet](#).

Förutom allt resande har familjen också anordnat ett antal evenemang på hemmaplan. Årets första större tillställning var Ellens välgörenhetsgala på det anrika nöjespalatset (nu mera även klinik för plastisk kirurgi) ”Strand”. Far agerade värd och man kan inte annat än imponeras över de belopp som ungdomarna helt osjälviskt var villiga att spendera i baren. Allt för rädda de stackars utrotningshotade isbjörnarna undan växthuseffektens negativa påverkan på deras krypande livsrum.

Andra större evenemang under våren var Ellens Student och Tildas konfirmation. Båda tillställningarna blev mycket lyckade och det var utomordentligt trevligt att så många släktingar och vänner gjorde sig omaket att resa ner till oss i ”södern” för att dela dessa högtider med oss.

Som var och en säkert förstår av denna läsning har det inte blivit särskilt mycket tid över till badrumsrenoveringar och andra världsliga ting. Under årets senare del har dock resandet dragits ned en aning. Den hemmavarande familjen har också decimerats med en femtedel, då Ellen lämnat Skåne och Landskrona för att som livdragon tjänstgöra i den beridna högvakten i Stockholm.

Familjens rockrebell Tilda avslutar under detta läsår sin grundskoleutbildning. Vad vi kunnat utläsa av betyg och omdömen hittills kommer detta att ske med stor akkuratess (nästan full pott!). Hon ägnar nu mycken energi åt att välja bland det riktiga utbudet av gymnasieskolor som tävlar om elevernas gunst.

Även Agnes kämpar på i skolan och har också tillsammans med några kamrater startat ett UF (ung företagsamhet) företag som med viss framgång säljer chicka turbaner i frotté. För att möjliggöra detta har familjens medlemmar bidragit med riskkapital om vardera 250 riksdaler Banco. Det innebär att vi numera har papper på att vi kan lägga ordet "riskkapitalist" till våra ordinarie titlar.

En nyårskrönika är inte komplett utan att också nämna något om utvecklingen i vår hemstad Landskrona, "staden i vinden". I förra årets krönika redogjordes det för en del av de storslagna byggnadsprojekt som planerades för 2008. Hur har det då gått? Jo, visst har mycket av detta sjösatts. Byggnationerna i nyhamn fortskrider om än med något lägre intensitet än beräknat eftersom exploatörernas försäljare inte lyckas komma över den "kritiska massan" för byggstart. Detta naturligtvis beroende på den internationella finansiella krisen. Det paradoxala i sammanhanget är att de riktigt dyra objekten verkar vara mer eller mindre okänsliga för konjunktrens svängningar, problemet är att finna avsättning för de inte fullt så dyra lägenheterna. HSB utlovade också byggstart för Landskronas egen "skyskrapa" men även här går det lite trögt på grund av krisen. Utvecklingen av området Albanopark har dock börjat och i en artikel som publicerades i Landskrona Posten helt nyligen försäkrade HSB:s VD att krisen inte kommer att hindra dem från att bygga "skrapan".

Centrumutveckling tuffar också på i god fart med många nya affärsetableringar, trots kris och lågkonjunktur. Särskilt glädjande är också att Landskronas nya ledning lyckats ta staden från företagandets gärdsgårdsliga (ranking 258) till elitserien på rekordtid (ranking 27). Landskrona är därmed 2008 års näringslivskomet, ingen annan kommun kommer ens i närheten. Bra jobbat, Torkild och gänget!

Bygget av den nya Skeppsbrokajen i våra kvarter är också i full gång. Detta är ett regionalt 200-miljonersprojekt som omfattar nya angränsningsplatser för Venfärjorna, resecentrum och även en ny färja. Detta projekt blir inte färdigt förrän 2010, varför Totte och jag har spännande underhållning varje dag då vi passerar byggområdet under våra morgonpromenader. Med ombyggnaden av hamnen kommer också en ny fritidsbåtsmarina, kanske kan vi redan år 2010 förtöja Grimhild (vår lilla segelbåt) i vår brevlåda!

Ett litet, men för oss på Storgatan mycket trevlig och oväntat projekt var att vår grannfastighet (rakt över gatan) fick en rejäl ansiktslyftning. De tidigare lite murriga 70-talsfasaderna är nu utbytta mot fräscht vitputsade diton.

Den gladaste nyheten för Landskronaborna kom dock i höstas då den danska Logistikjätten DSV avslöjade att man ska bygga en ny godsterminal vid Landskronas södra infart. En gigantisk terminal som i första skedet ger Landskrona ca 700 nya arbetstillfällen och fullt utbyggd ytterligare ca 300. Välkomna till Landskrona, DSV!

På minuskontot noteras att stadens ledning och polis inte lyckats stävja den grova kriminalitet som stundom florerar på våra gator och torg. Under 2008 har fler väpnade rån ägt rum än man orkar räkna. Skottlossning tillhör väl inte precis vardagen men har dock förekommit till och från under året. Mitt i julruschen i centrala Landskrona resulterade en gänguppställning i en dödsjutning mitt framför ögonen på julhandlande familjer, barn och åldringar. Kommunen har satt upp många kameror för att i någon mån trygga stadens gator, men tyvärr har justitiekanslern stoppat kameraövervakningen med hänvisning till att det kan inkräkta på busets integritet. Ironiskt i sammanhanget är att julhelgens dödsjutning skedde mitt framför en av JK avstängd kamera. ”Mot dumhet kämpar även gudarna förgäves” heter det ju och den devisen torde stämma in osedvanligt bra i detta fall.

Omtvistat är också huruvida Herr kanslern hämtat sin verklighetsbild från ”Folk och rövare i Kamomilla stad” eller från Pippi Långstump, en sak är dock säker, han har inte bildat den i vår stad. Ty våra rövare saknar alla spår av det rakryggade rättspatos som kännetecknar sagans Kasper, Jesper och Jonatan. Landskronas rövare är enbart tragiska existenser, tyvärr av sådan kaliber att de inte drar sig för att öppna eld bland julhandlande barn.

Nåväl, nu är 2008 till ända och 2009 står för dörren. Enligt den samlade pressen, sakkunskapen och expertisen blir detta ett nödens år, färgat av armod, hunger och missväxt. Vi siktar därför in oss på att, om inte dra i ”nödbromsen” så kanske i varje fall ”motorbromsa” en aning. 2009 ska för oss bli ett saktmodigt år under vilket vi i huvudsak stannar på hemmaplan för att vårda vårt krismedvetande. Om mod och hälsa står oss bi hoppas vi dock på en och annan resa till den konungliga Hufvudstaden. Detta för att på plats åse Livdragon 228 Klintonberg när hon uppsutten till häst och med blottad svärdsegg skyddar konungens palats från ystra japanska och amerikanska turister.

Det blev kanske en något dyster avslutning på denna krönika och vad passar då bättre än ett visdomsord från den brittiske författaren H G Wells? Ett citat som hjälper till att sätta medias braskande krisrubriker i sitt rätta sammanhang.

”The crises of today, is the joke of tomorrow.”

Med dessa visdomsord och med en önskan om ett riktigt gott nytt krisår avslutas 2008 års krönika. Vi vill också passa på att hälsa Er som ”vågar” välkomna att hälsa på oss här i Landskrona. Undertecknad lovar (med litet darr på manschetten) att residensets sanitära status inom kort inte längre kommer utgöra hinder för ökad gästfrekvens.

Gott nytt 2009 och hjärtligt välkomna till Skåne!